

РЕШЕНИЕ

№ 1786

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20211100506222 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 20035190/08.02.2021г. по гр.д. № 61927 по описа за 2019г. на Софийски районен съд, 43-ти състав **са отхвърлени исковете на „М.Г.” ЕООД, ЕИК ****** със седалище и адрес на управление : гр. Радомир, ул. **** срещу **ЗАД „А.Б.” ЕИК ******, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** с правно основание чл. 405 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата от **18 789,29лв.**, ведно със законната лихва от подаване на исквата молба – 28.10.2019г., до изплащането й, представляващо застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско” по застрахователна щета № 0300/18/132/500197; сумата от **1398,76лв.**, представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 21.01.2019г. до 27.10.2019г., като **„М.Г.” ЕООД, ЕИК ****** е осъдено да заплати на **ЗАД „А.Б.” ЕИК ****** на основание на **чл. 78, ал. 3 от ГПК** съдебни разноски от **1822,42лв.**

Срещу така постановеното Решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 25043373/10.03.2021г. по регистъра на СРС от ищеца **„М.Г.” ЕООД, ЕИК ****** в частта, в която исковете **са отхвърлени**. Изложил е съображения, че решението е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени

правила и на материалния закон, необосновано. Посочило е, че събраните по делото доказателства установявали основателността на исковете. Основното заключение по авто-техническата експертиза следвало да се кредитира, то обосновавало обратен извод на този на районния съд, който неправени кредитирал допълнителното заключение по експертизата. Допълнителните екстри по автомобила не можело да се активират при удара при процесното ПТП и нямало как да се подаде сигнал в системата на официалния вносител на автомобила. Установявало се от заключението по техническата експертиза, че и при скорост от 40км/ч. и при такава от 50-60 км/ч удар бил непредотвратим чрез екстрено спиране, което доказвало че водач не е съпричинил ПТП. Внезапната поява на кучето не позволявало своевременна реакция на водача, установило се че не се бил качил на бордюр нито преди нито по време на удара в дървото. Придвижването на автомобила на собствен ход след ПТП било възможно и това не било довело до настъпването на процесните вреди Следвало да се кредитират свидетелските показания. Автомобил се движел в посока кв. Върбата, Радомир , посока гр. Кюстендил и преминал през автоматичния преброителен пункт в 15:16ч. Посочил е, че ПТП било реализирано след връщането на автомобила обратно на територията на община Радомир. След процесното ПТП на собствен ход автомобил преминал през автоматичен преброителен пункт на с.Стефаново и на снимки от камера на който следвало да се виждат следи от ПТП. Две години след ПТП свидетелите не биха могли да си спомнят точен час на ПТП. ПТП настъпило в светла част на деня в късен следобед. Неправилен бил извода на вещото лице, че автомобил не се бил върнал на територия на община Радомир. Възможно било автомобил да се върне по различен от път от този, на който е преброителния пункт на главния пункт от Радомир към Кюстендил, извод на вещото лице бил обоснован само с незаснемането на автомобила да преминава обратно по главния път. През кв. Върбата в гр. Радомир преминавал и друг път за Кюстендил. Преброителния пункт бил поставен след отбивката за пътя и това правело невъзможно заснемането на автомобила. Претендирал е разноски.

Въззиваемият-ответник по исковете на ЗАД „А.Б.” ЕИК **** в предоставения срок е оспорил жалбата. Навело е твърдения, че решението в обжалвана част е правилно. Посочило е, че не бил установен по несъмнен начин твърдения от ищеца механизъм на ПТП. Свидетелските показания били

противоречиви и не следвало да се кредитират. Заключение по техническата експертиза установявало несъответствие между твърдения механизъм и уврежданията на автомобила. Правилно било кредитирано допълнителното заключение, защото същото било изготвено след запознаване на вещото лице с детайлен снимков материал на вредите. Автомобил имал допълнителни екстри, е на от които била за подаване на сигнал в системата на официалния вносител за спешно повикване чрез навигационна система за активиране на тел. 112, вещото лице било посочило че при скорост от 55 км/ч. тази система следвало да се задейства, а не било установено същото по делото. Другата екстра на автомобила била система за оставяне на информация на дисплея на автомобила за увреждания по части, електрически свързани с електроуредбата на автомобила. В случая това било счупен фар, но от показанията на свидетеля не се установявало тази система да се е задействала. Не се установявало ПТП да е настъпило в 15,00ч. Автомобил бил засечен в 15:16ч. в посока към гр. Кюстендил, което правело невъзможно в 15,00ч. да се е движил обратно от Кюстендил към Радомир и да настъпи ПТП. Не бил въвеждал възражение за съпричиняване и доводи на въззивника за същото били неоснователни. Твърденията били за проявена груба небрежност, които водело да изключен застрахователен риск. ПТП било настъпило в жилищна зона на гр. Радомир близо до училище при наличие на хоризонтална маркировка за пешеходна пътека тип „Зебра” и 2 бр. изкуствени неравности, разрешена скорост съгласно чл. 62, т.2 от ЗДвП била до 20 км/ч. От заключението по техническата експертиза се установявало, че скоростта на автомобила била 55 км/ч., отделно свидетелят посочил, че изскочилото на пътя куче тичало известно време отстрани на автомобила и водачът следвало да вземе предвид възможността за евентуалната опасност, но не го е направил и така било установена проявата на груба небрежност. Не се установявало ищецът да е уведомил своевременно компетентните органи за ПТП, което било самостоятелно основание за отхвърляне на иска. Претендирал е разноски. Оспорило е поради прекомерност претенцията на въззивника за разноски.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх.№ 2028168/28.10.2019г. на „М.Г.” ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на

управление : гр. Радомир, ул. **** срещу ЗАД „А.Б.” ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** с която е поискало от съда на основание чл. 405 от КЗ вр. с чл. 79 вр. с чл. 99 и чл. 86 от ЗЗД да осъди ответника да му заплати на сумата от 18 789,29лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 28.10.2019г., до изплащането ѝ, представляващо платено застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско” полица № 18-0300/303/5002196 и застрахователна щета № 0300/18/132/500197; сумата от 1398,76лв., представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 21.01.2019г. до 27.10.2019г., вземането за което е прехвърлено на „М.Г.”ЕООД с договор за цесия от 07.06.2019г. сключен с „Лизингова Къща София Лизинг”ЕАД. Навело е твърдения, че „Лизингова Къща София Лизинг”ЕАД сключило с ответника договор за застраховка „Каско” за лек автомобил „БМВ, модел 530 d xDrive”, рег. ****, този автомобил бил отдаден под наем на М.Г.”ЕООД по договор за лизинг със собственика му, на 21.10.2018г. в гр. Радомир този автомобил бил управляван от Д.Д., който в опит да избегне удар с преминаващо куче реализирал удар в дърво. При това ПТП били увредени броня-облицовка, фар - блок комбинирани светлини, капак, гредя между рогове, бленда декоративна около ар за мъгла, фар за мъгла, капак, лайсна декоративна в облицовка броня, кора-облицовка отсек на двигател, подлакътник, решетка в облицовка на броня и сензор парктроник - облицовка броня. ПТП настъпило пред дома на Д., автомобил можел да се движи на собствен ход, нямало пострадали лица и затова не било направено позвъняване към тел. 112. За така настъпило ПТП застраховател бил уведомен на 23.10.2018г., на 30.10.2018г. били представени допълнително доказателства . За отстраняването на вредите ищецът платил сумата от 18 789,29лв.. Вземанията били прехвърлени на ищеца по договор за цесия от 07.06.2019г., за което застраховател бил уведомен. Неоснователно застрахователят отказал да плати главницата, изпаднал и в забава на плащането ѝ. Претендирал е разноски.

Ответникът ЗАД „А.Б.” ЕИК **** в предоставения срок е оспорило исковете. Навело е твърдения, че процесното ПТП не попадало след покрити рискове, не бил установен твърдян механизъм на ПТП и причинно следствена връзка с процесните вреди. Разпоредбата на т. 85 от ОУ и т. 3 от допълнението към договора изисквала да бъдат уведомени за ПТП

компетентни органи, това не било направено, за същото имало уговорена санкция. Не бил уведомен в срок за ПТП, а и то не било настъпило по посещения с исковата молба начин. Евентуално водачът бил проявил груба небрежност – движел се с висока скорост в жилищен квартал до училище, което водело до изключен застрахователен риск. Размер на иска бил прекомерен. Претендирало е разноски. Оспорило е поради прекомерност претенцията на ищеца за разноски.

По делото са приети неоспорени от страните сертификат за застрахователна полица по застраховка „Пълно Каско-валутна клауза” №18-0300/303/5002196 , общи условия, специални условия, допълнение свидетелство за регистрация, договор за наем, пълномощно съгласно които лек автомобил „БМВ, модел 530 d xDrive”, рег. **** е собственост на „Лизингова къща София Лизинг“ ЕАД, което на 23.04.2018г. е сключило с М.Г.”ЕООД договор за наем на автомобила, като собственик е предоставил на Д. Стоянов Д. пълномощно да го управлява , на 25.06.2018г. ответникът е сключил със собственика на автомобила договор за застраховка „Каско” за този автомобил при застрахователна сума от 56300 евро за срок от 14.07.2018г. до 13.07.2019г. за територията на Европа и Азиатска част на Турция. С т-3 от допълнението към полицата е посочено, че при настъпване на застрахователно събитие застрахованият е длъжен незабавно да уведоми застрахователя и да изпълни дадените му инструкции, непълното или неточното изпълнение е основание за пълно или частично освобождаване на застрахователя от задълженията по договора. Съгласно т. 86 от ОУ при настъпване на застрахователно събитие застрахован е длъжен да уведоми компетентни органи.

По делото са приети несопорени от страните уведомление за щета от 23.10.2018г., допълнение от 30.10.2018г., съгласно които на 23.10.2018г. Д.Д. като пълномощник на собственика на автомобила е уведомил застрахователя за настъпило ПТП на 23.10.2018г., като е посочил, че ПТП е настъпило на 21.10.2018г. към 15ч. в гр. Радомир при движение по ул. „Братя Миленкови” срещу ОУ”Христо Смирненски” когато при опит да избегне удар с преминаващо по пътя куче водач реализирал удар с дърво, увредени части са броня-облицовка-пр. фар-блок комбинирани светлини-пр.л.; , поискал е вреди

да се отстранят в доверен сервиз Ауто Бавария”ООД, на 30.10.2018г. е уточнил, че автомобил е в движение и на собствен ход го придвижил до дома си, нямало обаждане на тел. 112 , защото нямало пострадали лица. По така депозирано уведомление застрахователят е образувал щета № 0300/18/132/500197, на 23.10.2018г. е огледал автомобил и е установил увреждания по него : броня-облицовка-пр., фар- блок комбинирани светлини пр.л., капак-пр.л., гредя между рогове, бленда декоративна около ар за мъгла-пр.л., фар за мъгла-пр.л., капак-пр., лайсна декоративна в облицовка броня-пр., кора-облицовка отсек на двигател-л.пр., подлакътник-л., решетка в облицовка на броня –пр. и сензор парктроник - облицовка броня-пр.л., на 02.11.2018г. застрахователят е посочил, че застрахован има задължение по т. 86 от ОУ за представяне на доказателства, че за ПТП е бил уведомен застраховател и компетентни държавни органи, какъвто документ не е представен, не бил установен механизъм на ПТП и това не позволявало да се установи застрахователно събитие и няма основание за плащане на обезщетение.

Приети са фактури от „Ауто Бавария” за ремонт на автомобила, сочещи цена от 18789,29лв.

Приет е неоспорен от страните договор за цесия от 07.06.2019г., носещ подпис за страните по него, съгласно който Лизингова компания София Лизинг”ЕАД е прехвърлил на „ М.Г.”ЕООД вземането си към ответника за плащане 18789,29лв. , представляващо застрахователно обезщетение по полица по застраховка „Пълно Каско-валутна клауза” №18-0300/303/5002196 за настъпило на 21.10.2018г. ПТП в гр. Радомир при което е увреден автомобил „БМВ, модел 530 d xDrive”, рег. **** , ведно с принадлежностите му

Прието е уведомление от 07.06.2019г. носещо подпис Лизингова къща София лизинг”ЕАД до ответника, с което го уведомява, че е прехвърлил на М.Г.”ЕООД вземането си към застрахователя за плащане на 18789,29лв. , представляващо застрахователно обезщетение по полица по застраховка „Пълно Каско-валутна клауза” №18-0300/303/5002196 .

Прието е писмо от община Радомир, съгласно което по ул. „Браня Миленкови” в зоната на ОУ”Христо Смирненски” има хоризонтална маркировка тип „Зебра” , светещи диодни знаци „Пешеходна пътека”, два

боя изкуствени неравности, улицата е в жилищна зона, ограничение в населени места по ЗДВП е за скорост от 40 км/ч.

Приети са представени от ответника снимки на автомобил, на които се вижда увредена предна част на автомобил с рег. № ****.

Прието е писмо от Агенция „Пътна инфраструктура” от 24.07.2020г., съгласно които автомобил с рег. № **** е преминал през преброятелен пункт 4049 на 21.10.2018г. в 15:16ч. в посока от гр. Радомир към Кюстендил със скорост от 125 км/ч.

Разпитан по делото *св.К.П.* е посочил, че преди две години през октомври 2018г. пътувал с Д.Д., който управлявал автомобил БМВ -5-та серия. Били заедно от обяда, ПТП настъпило след обед в гр. Радомир на ул. „Братя Миленкови” в близост до ОУ”Христо Смирненски”, автомобил се движел със скорост 50-60км/ч., когато едно куче изскочило на пътя. Това куче тичало по тротоара и изскочило на пътя и за да не го сгази Д. завил рязко наляво и се ударили в дърво. Улицата била с две платна за движение, двупосочна, нямало други автомобили тогава на улицата. По цялото протежение на улицата от двете страни имало дървета, ударили се в дебело дърво, мислел че е върба, удар бил в предна лява част на автомобила. Удар бил силен, но колата можела да се движи след този удар, счупил се фар и броня, изкривил се калник. Нямало хора на улицата, не се активирала въздушна възглавница. Дървото било на тротоара, на ръба му от външната част до бордюра. Дърво било на тротоар, нямало тротоар между дърво и платно. Непосредствено след ПТП не звъняли на КАТ и на застраховател, Д. оставил свидетеля в дома му и казал, че се прибира, но свидетелят не знаел къде реално е отишъл Д. след ПТП. ПТП било в късния следобед, не помнел къде били ходили преди ПТП. Движели се в посока на ул. Дупнишка”, дошли от главния път, ПТП настъпило след като завили по ул. „Братя Миленкови” Автомобил не отчел уреда, не се включили защити. На място на ПТП не се бавили, останали 5-10 минути.

С приетото по делото основно заключение по съдебно-авто-техническата експертиза, вещото лице след запознаване с доказателства по делото, е посочило, че първа регистрация на автомобила е от 14.07.2017г., в гаранционен срок към ПТП, пазарна стойност на ремонт на автомобила от

процесни увреждания е 18 789,29лв. в доверен сервиз на официалния вносител на автомобила. Посочило е, че по ул. „Братя Миленкови” в гр. Радомир движението е в две ленти, двупосочно, има пешеходна пътека тип Зебра” и светещи диоди за обозначението ѝ, два броя изкуствени неравности, тротоари са с височина 10см. и на тях има дървета на около 40см. от пътно платно, видима дебелина на дървета 30-40см. Ограничение на скоростта било 40км/ч., вещото лице приемал свидетелски показания, че скорост на движение била 55 км/ч., която съответствала на вредите. При тази скорост при внезапно навлязло на пътно платно куче не било възможно да се избегне удар с него чрез спиране. Същият извод бил и ако скоростта на движение била в рамките на 40 км./ч. Завиването на ляво допринесло да не бъде прегазено кучето. Нямало вреди по ляво колело, което означавало че преди и по време на удара с дървото автомобил не е преминал през бордюра в ляво от пътно платно. Това било възможно ако ъгъл от 75 градуса между надлъжна ок на пътно платно и надлъжна ос на автомобил. Посочило е, че в автомобила имало монтирани множество сигнални лампи и диоди за наблюдение на автомобила и работата му, не е монтирана система за автоматично свързване и регистриране на произшествия или технически неизправности с тел. 112 или на служби на БМВ. Посочило е, че преброителен пункт 4049 на Агенция пътна инфраструктура” била на път Е 871 и била монтирана на около 2700м. от гр. Радомир в посока към гр. Кюстендил и процесния автомобил е преминал в тази посока през този пункт в 15:16ч. на 21.10.2018г. със скорост от около 125 км/ч.

С прието по делото пред СРС допълнително заключение по съдебно-авто-техническата експертиза, вещото лице след запознаване с доказателства по делото включително и снимки, е посочило, че автомобил е оборудван със система която при скорост над 60км/ч. да даде автоматично сигнал до тел. 112 за точно място на произшествието, нямамо данни за задействането ѝ при процесното ПТП. Нямало разпечатки от дисплей на автомобила и не можело да се установи дали е регистрирана информация за възникнали увреждания по части, които са електрически свързани с електроуредба на автомобила. Посочило е, че описаните вреди не кореспондират с механизъм посочен в от ищеца. Облицовката на предната броня и решетка били пластмасови и при директен удар с дърво под установения ъгъл от 75 градуса вреди по тях бих били **огъване до счупване с последващ отпечатък по тях с кръгла форма** от

дървото, но такива **не** се виждали на снимките по делото – имало само напуквания и хоризонтални повърхностни охлузвания. В случая степента на деформациите във всички части били приблизително еднакви, а при наведен от ищеца механизъм **следвало да са различни по степен** с най-силно изразени в място на първоначален контакт с дървото. **Гладко стебло** на дърво **не** можело да причини вреди по предната част на левия калник, които се виждали на снимки, такива можело да се получат сами при стърчащи израстъци на тази височина – клони на дървото.

С прието по делото пред СГС допълнително заключение по съдебно-авто-техническата експертиза, вещото лице е посочило, че трафикът за с. Стефаново се извършва от гр.Радомир по републикански третокласен път III 627 и общински път от разклона от него. На път III 627 непосредствено след Радомир имало преброителен пункт , но той не заснемал с видеокамера автомобилите. При удар с дърво със скорост от 40 км/ч. не се задействали въздушни възглавници. За да се задействат те трябвало да са поставени обезопасителни колани и направление на удара по преградата да е поне 30-35 градуса спрямо надлъжна ос на автомобила, да се изправни елементи за задействане на възглавницата. В случая скоростта била от 55 км/ч. , но ъгъл на направление спрямо надлъжна ос бил около 75 градуса с последващо приплъзване, нямало данни дали са поставени обезопасителни колани, поради което и било възможно при този удар въздушни възглавници да не се задействат. Посочило е, че системата за интелигентно спешно повикване по данни на „Ауто Бавария” се задействала само при тежки произшествия, свързани с отваряне на въздушни възглавници. За да се преодолее височината на бордюра на тротоар при средни условия следвало бордюр не е по-висок от 1/3 от диаметъра на колелото на автомобила и в случая било така – бордюр бил 10см. а диаметър на колело било 74,68см. Скоростта на движение не влияела върху възможността за преодоляване на бордюра, но се отразявала на степен на разрушаване на протектор и скелет на гума – при по-висока скорост и при по-остри ръбове можело гума да се разкъса. В случая ръбове на бордюр били заоблени към асфалта и на места видимо изронени и автомобил можело да се качи на бордюра без последващи щети , за такива щети нямало данни по делото да са настъпили . Посочило е, че камерата за с. Стефаново на преброителния пункт била само преброителна, не заснемала. Камерата на пътя за Кюстендил обаче заснемала и тя заснела автомобила в

15:16ч. , но нямало материали от тази камера. Най-краткия път между Радомир и Кюстендил бил този, на който бил преброителен пункт 4049, камера на който заснела автомобила на 21.10.2018г. в 15:16ч. Сигурно имало и друг път за да се стигне от Кюстендил до Радомир, но бил по-дълъг, не бил гледал пътна карта за такъв друг път, защото нямал такава задача. От процесните увреждания на камерата биха се видели по-ярко изразените вреди – счупен ляв фар, деформация по облицовка на предна броня и преден калник.

С оглед на така установената фактическа обстановка,съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.

По правилността на решението в обжалваната част :

Доколкото застрахователното събитие е настъпило **през 2018г.**, то съдът приема, че приложимият материален закон за процесния случай е Кодекса за застраховането (в сила от 01.01.2016г.,).

Предявените искове са с правно **основание чл. 99 от ЗЗД вр. с чл. 405 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.**

Съгласно разпоредбата на чл. 405 от КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да заплати застрахователно обезщетение в уговорения срок, който не може да бъде по-дълъг от посочения в чл. 108 от КЗ.

Правото на застрахователно обезщетение за имуществени вреди е имуществено право и като такова е наследимо, прехвърлимо.

Обемът на застрахователната отговорност при имущественото застраховане , каквото е застраховка „Автокасco” се определя по правилата на КЗ и съдържание на конкретен договор. Страните са свободни да уговарят както основания за носене на отговорност, така и основания за освобождаване от отговорност, но при съобразяване на ограниченията по чл. 408 от КЗ.

При настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение, съгласно чл. 405 от КЗ, да заплати на застрахования уговореното застрахователно обезщетение съобразно чл. 396 от КЗ и уговореното в договора. Тази разпоредба предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава действителната стойност на вещта към момента на ПТП при пълна увреда, като в този случай се дължи обезщетение в размер на стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, при условие, че тя не надхвърля уговорената застрахователна сума и отразяват реалната стойност. Застрахователната сума при имущественото застраховане е максималният размер на отговорността на застрахователя за изплащане на обезщетение за претърпени вреди от застрахования при настъпване на застрахователно събитие. Застрахователната сума е стойността на имуществото към момента на сключване на договора за застраховка. Застрахователното обезщетение, което следва да изплати застрахователя при настъпване на застрахователно събитие, е сума в размер на реално претърпените вреди от застрахования поради настъпването на застрахователното събитие, които вреди следва да са изчислени по размер към момента на настъпване на застрахователното събитие. При частична и при пълна увреда на имущество обезщетението не може да надхвърли действителната стойност на вредите. Това е стойността срещу която може да се закупи застрахованото имущество от същото качество при пълна увреда. Възстановителната стойност е стойността, срещу която може имущество да се възстанови до състояние, в което е било преди увредата, вкл. и разходи за транспорт, монтаж, строителство, ремонт и т.н. При определяне на действителната стойност на имущество и на възстановителната стойност не се прилага обезценка. Овехтяването е инкорпорирано в самата застрахователна стойност. При пълна увреда релевантна е действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие. При частична увреда релевантна е възстановителната стойност на имуществото към момента на настъпване на застрахователното събитие. (В този смисъл: Решение от 30.01.2012г. н по т.д.№ 1069/2010г. на ВКС, II-ро Т.О.; Решение № 109/14.1.2009г. по т.д.№ 870/2010г. на ВКС, I-во Т.О.; Решение № 115/09.07.2009г. по т.д.№ 627/2008г. на ВКС, II-ро Т.О.; Решение №

79/02.07.2009г. по т.д.№ 156/2009г. на ВКС, I-во Т.О.; всички постановени по реда на чл. 290 от ГПК).

Съдът приема, че в конкретния случай по делото е установено, че на застрахования при ответника собствен на „Лизингова къща София Лизинг”ЕАД автомобил „БМВ, модел 530 d xDrive”, рег. **** **** по имуществена застраховка Пълно Каско-валутна клауза” полица №18-0300/303/5002196 е претърпял вреди по броня-облицовка-пр., фар- блок комбинирани светлини пр.л., капак-пр.л., гредата между рогове, бленда декоративна около ар за мъгла-пр.л., фар за мъгла-пр.л., капак-пр., лайсна декоративна в облицовка броня-пр., кора-облицовка отсек на двигател-л.пр., подлакътник-л., решетка в облицовка на броня –пр. и сензор парктроник-облицовка броня-пр.л., стойност на работи и части за отстраняването на тези вреди към дата на ПТП е в размер на 18 789,29лв. по цени на официален сервиз на вносителя на автомобила към 21.10.2018г., на 23.10.2018г. е подадено уведомление до застрахователя за така настъпилите вреди, вземането за обезщетение е прехвърлено от собственика на автомобила на ищеца, който е и наемател на същия. Тези обстоятелства се установяват от събраните по делото неоспорени от страните писмени доказателства, заключение по основната съдебно-автотехническата експертиза, което в тази част съдът кредитира като вярно и задълбочено, неопровергано от останалите събрани по делото доказателства и неоспорено от страните..

Спорен въпрос по делото е механизъм на настъпването на вредите, както и дали настъпването им представлява застрахователно събитие. Доказателствената тежест за тези обстоятелства е за ищеца. Съдът приема, че по делото не е установено процесните вреди да са настъпили по начина посочен в исковата молба. Установено по делото обстоятелство от прието и неоспорено от страните писмо от Агенция „Пътна инфраструктура” и заключенията по авто-техническата експертиза, които в тази част не са оспорени от страните, не са и опровергани от останалите доказателства по делото е, че на 21.10.2018г. в 15:16ч. процесният автомобил е преминал със скорост от около 125 км/ч. през преброятелен пункт 4049 на път Е 871 в посока от гр. Радомир към гр. Кюстендил , който пункт се намира малко след гр. Радомир Не се твърди и не се установява към този момент автомобил да е претърпял процесното ПТП. Вещото лице по автотехническата експертиза е посочило, че на записи от видеокамера на пункта биха се видели по-ярко

отличимите вреди на автомобила , ако те са били проявени към този момент, но не му бил предоставен запис от камерата и не е установило да има такива в този момент. Твърденията на ищеца с исковата молба са били, че около 15,00ч. в гр. Радомир е претърпял процесното ПТП. Тези твърдения на ищеца са опровергани от така събраните доказателства. Това е така, защото е невъзможно в 15:16ч. автомобил да е бил невредим и да се е движел по пътя от гр. Радомир към гр. Кюстендил със скорост от около 125 км/ч. и същевременно вече да е претърпял процесното ПТП в гр. Радомир. Не се установяват и последващите твърдения на ищеца, поддържани и с въззивната жалба - че ПТ е настъпило след като се е върнал обратно в гр. Радомир , както и че след ПТП е потеглил към с.Стефаново, по пътя за което преминал през друг преброителен пункт и вредите били заснети от камерата му. Уведомлението за щетата е подадено два дни след процесното ПТП, като същото изрично сочи, че ПТП е настъпило **около 15,00ч.** Разпитаният по делото свидетел е посочил, че ПТП настъпило в **късния следобед**, било светло и слънчево. Не са ангажирани доказателства за движението на автомобила след преминаването му през преброителния пункт 4049 в 15:16ч., което не позволява извод по делото, че независимо , че автомобил в 15:16ч. автомобил е бил извън гр. Радомир и се е движел по път Е 871 в посока към гр.- Кюстендил със скорост от 125 км/ч, е успял в късния следобед да се върне в гр. Радомир и да реализира ПТП на ул. „Братя Миленкови” около 15,00ч. , а след това да потегли към с.Стефаново. Доказателства за тези твърдения на ищеца по делото не са ангажирани. Следва да се посочи, че не е установено по делото и процесните вреди да са настъпили по посочения в исковата молба механизъм. Вещото лице е било категорично в извода си, че при този механизъм деформациите по автомобила следва да са с различна степен на изразеност - най-силно в място на първоначален контакт с дървото, а в случая степента на деформации е приблизително еднакъв. Вещото лице е посочило и че при установения ъгъл на контакт и при установено скорост от 55 км/ч. огънати до степен на счупване следвало да бъдат облицовка на предна броня и предна решетка, а те в случая били само напукани в горна част на облицовка без останали пластични деформации, а само хоризонтални ожулвания. Вещото лице е посочило и че предната част на левия калник не би могла да получи процесните увреждания при удар с гладка кора на дърво, а само от негови клони на тази височина. Същевременно по делото не е

установено дървото да е имало клони толкова ниско – в зоната на удара с автомобила. Така събраните доказателства съдът приема, че не позволяват извод, че процесните вреди са настъпили с механизъм, посочен в исковата молба. Действително, разпитания по делото свидетел е заявил, че в късния следобед на 21.10.2018г. процесните вреди са настъпили от удар на автомобила в дърво след завой на ляво, за да се избегне удар с изскочило на пътно платно куче. Съдът приема, че тези свидетелски показания не следва да се кредитират по делото. Това е така, защото те са опровергвани от останалите събрани по делото доказателства, посочени от съда по-горе. Тези показания остават изолирани по делото, те са схематични и непоследователни, вътрешно противоречиви. От една страна свидетелят е посочил, че дървото е на тротоара, а същевременно е посочил, че няма тротоар между дървото и пътното платно. Свидателят е посочил, че е бил заедно с водача на автомобила от обяд до претърпяването на процесното ПТП, но не помни къде са ходили и какво са правили. Вярно е, че от дата на ПТП до разпита на свидетеля са изминали 1 година и 9 месеца, което предполага забравяне от свидетеля на факти, осъществени на 21.10.2018г. В случая обаче свидетелят помни, че е бил заедно с водача на автомобила от обяд до настъпването на ПТП, а същевременно не помни какво са правели докато са били заедно, помни само процесното ПТП. Тази избирателност в спомените на свидетеля при съобразяване на обстоятелството, че в обратен смисъл на неговите показания са останалите събрани по делото доказателства съдът приема, че обосноват извод, че тези показания не следва да се кредитират. Допусната пред въззивния съд заключение по допълнителна техническа експертиза не е установила твърденията на ищеца, че ПТП настъпило след като автомобил бил заснет в 15:16ч. от преброителен пункт и се бил върнал в Радомир като след ПТП потеглил за с.Стефаново и там е преминал през преброителен пункт, камера на който е заснела вредите по него. Вещото лице е посочило, че пункта на пътя за с. Стефаново е само преброителна и не заснема автомобилите, не му е предоставен видео- материал, от който да установи , че по процесния автомобил е имало вреди.

Неоснователни са доводите на въззивника, че основното заключение по техническата експертиза противоречи на допълнителните такива. В случая изводите на вещото лице по изготвените експертизи не са взаимоизключващи, допълнителното заключение е изготвено след детайлно запознаване на

вещото лице със снимките за уврежданията на автомобила, изводите на вещото лице, че механизъм на вредите е различен от този, посочен в исковата молба са обосновани и категорични, неопровергани от останалите събрани доказателства по делото и следва да се кредитират

При така възприето съдът приема че по делото не са установени предпоставките за ангажиране отговорността на застрахователя пред ищеца, поради което и правилно районният съд е отхвърлил исковете.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на делото съдът приема, че отговорността за разноски следва да се постави в тежест на въззивника и той следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия разноски за адвокат в производство пред СГС в размер на 1348,42лв.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20035190/08.02.2021г. по гр.д. № 61927 по описа за 2019г. на Софийски районен съд, 43-ти състав **в обжалвана част.**

ОСЪЖДА „М.Г.” ЕООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление : гр. Радомир, ул. **** да заплати на ЗАД „А.Б.” ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „**** на основание на **чл. 78, ал. 3 от ГПК** сумата от **1348,42лв.**, представляващи съдебни разноски за производство пред СГС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____